

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W GDAŃSKU**

RGD. 562-1/03/CF

Gdańsk, dnia 31 grudnia 2003r.

DECYZJA NR RGD. 31/2003

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. Nr 122, poz. 1319 z późn. zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 cytowanej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek „Rethmann – Szczecin – Oczyszczanie Miasta” Sp. z o.o. w Szczecinie przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Stargardzie Szczecińskim, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje się za ograniczającą konkurencję i naruszającą zakaz, o którym mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5 cytowanej ustawy, praktykę stosowaną przez skarżonego przedsiębiorcę, polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku usług unieszkodliwiania i składowania odpadów komunalnych, poprzez limitowanie skarżącej Spółce ilości odpadów komunalnych, które może ona dostarczyć w ciągu miesiąca z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego na wysypisko w Łęczycy, a przez to powodującą ograniczenie konkurencji lub warunki jej powstania na rynku wywozu odpadów w Stargardzie Szczecińskim i nakazuje zaniechanie jej stosowania.

UZASADNIENIE

Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wpłynął wniosek „Rethmann – Szczecin Oczyszczanie Miasta” Sp. z o.o. w Szczecinie (zwana dalej Spółką Rethmann) o uznanie, iż Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej” Sp. z o.o. w Stargardzie Szczecińskim (zwana dalej Spółką MPGK) poprzez bezzasadną odmowę zwiększenia limitu ilości przyjmowanych na wysypisko odpadów, nadużywa pozycji dominującej na rynku w celu przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla rozwoju konkurencji (karta akt sprawy 1-15).

W uzasadnieniu wniosku Spółka Rethmann podała, iż jako podmiot profesjonalnie zajmujący się świadczeniem usług odbioru i wywozu odpadów, przede wszystkim komunalnych i innych dozwolonych, świadczy tego typu usługi na terenie miasta Stargard Szczeciński. W dniu 17.04.2000r. wnioskodawca zawarł ze Spółką MPGK, właścicielem składowiska odpadów w Łęczycy umowę umożliwiającą mu składowanie odpadów pochodzących z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego (k. 10 – 12). W umowie tej, (obowiązującej do dnia 31 grudnia 2002r.) ustalony został miesięczny limit odpadów, jaki Spółka Rethmann może dostarczyć na wysypisko w Łęczycy, wynoszący [...] ton. Wnioskodawca wskazał przy tym, iż Spółka MPGK, poza zarządzaniem własnym wysypiskiem, świadczy usługi na rynku odbioru i transportu odpadów komunalnych na terenie Stargardu Szczecińskiego, a jej szacunkowy udział w tym rynku w 2002r. wynosił około [...]%. Na rynku tym, obok wnioskodawcy, który swój udział określa na około [...]% i skarżonej spółki, funkcjonuje również FUHP „Jantra” Sp. z o.o. z udziałem w rynku wynoszącym około [...]%.

Wnioskodawca chcąc uzyskać zezwolenie na zbieranie i transport odpadów na kolejny okres, pismem z dnia 18.04.2002r. wystąpił do właściciela wysypiska z prośbą o przedłużenie umowy na składowanie na czas nieokreślony lub na okres 10 lat, ewentualnie o zawarcie nowej umowy (k. 13). Następnie pismem z dnia 24.10.2002r. zwrócił się do Spółki MPGK o zwiększenie miesięcznego limitu ilości odpadów przyjmowanych od niego na wysypisko w Łęczycy do [...] t począwszy od dnia 1 listopada 2002r. w związku ze znacznym zwiększeniem – w stosunku do roku 2000 – ilości kontrahentów, do których należą zarówno firmy, jak i osoby prywatne (k. 14). Otrzymał odpowiedź odmowną, motywowaną między innymi, ograniczoną pojemnością wysypiska i koniecznością zapewnienia składowania odpadów odbieranych od klientów Spółki MPGK z terenu miasta i gminy Stargard Szczeciński oraz faktem, że zwiększenie ilości klientów wnioskodawcy odbyło się kosztem tejże spółki, powodując utratę części zajmowanego (posiadanego) przez nią rynku. (k. 15).

W ocenie wnioskodawcy odmowa zwiększenia limitu jest bezpodstawna i podyktowana wyłącznie obawą skarżonej o utratę dalszych klientów, a co za tym idzie i pozycji dominującej na rynku zbierania i transportu odpadów komunalnych obejmującym miasto Stargard Szczeciński. W konsekwencji wnioskodawca nie tylko nie może pozyskiwać nowych klientów, ale utracił część tych, których obsługiwał do tej pory. Odmowa dostępu do wysypiska w większym niż dotychczas zakresie praktycznie wyznacza akres usług świadczonych przez niego na terenie miasta, pozbawiając go możliwości rozwoju i zwiększenia udziału w przedmiotowym rynku. W ocenie Spółki Rethmann działanie takie stanowi dowód na dążenie skarżonej do ograniczenia rozwoju konkurencji na tymże rynku.

Prezes Urzędu biorąc pod uwagę argumenty podniesione przez „Rethmann Szczecin – Oczyszczanie Miasta” Sp. z o.o. w Szczecinie, na wniosek tej spółki, wszczął w dniu 21 lutego 2003r. postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem nadużywania przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Stargardzie Szczecińskim pozycji dominującej na rynku składowania odpadów komunalnych stałych, polegającego na odgraniczeniu dostępu do gminnego wysypiska w Łęczycy, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji [...].

Odpowiadając na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowe-

go, pismem z dnia 24 marca 2003r., Spółka MPGK wniosła o wydanie decyzji nie stwierdzającej nadużywania przez nią pozycji dominującej, bowiem w jej ocenie, wnioskodawca konkurując z nią na rynku wywozu odpadów, nie może jej narzucać warunków umowy i wymuszać nieuzasadnionego żadnymi okolicznościami zwiększenia limitu odpadów przyjmowanych na wysypisko w Łęczycy i to tylko z tego powodu, iż nie posiada własnego wysypiska w innych gminach, w których również wywozi odpady (k. 22-24).

W piśmie tym, jak i następnych składanych w czasie postępowania antymonopolowego (pisma z dnia: 25 czerwca 2003r., 28 lipca 2003r., 12 sierpnia 2003r., 31 października 2003r.) wyjaśniła również, że:

1. Umowy z podmiotami dostarczającymi odpady na wysypisko w Łęczycy zawierane są w oparciu o określone dla nich limity ustalane na podstawie przedkładanych przez te podmioty wykazów klientów ze wskazaniem ilości pojemników, ich pojemność oraz częstotliwość obsługi. Stosowania limitów przy przyjmowaniu odpadów na wysypisko wynika z konieczności zabezpieczenia go przed składowaniem tam odpadów z innych gmin. Spośród podmiotów korzystających z wysypiska kwartalnie takie wykazy dotyczące obszaru miasta Stargardu Szczecińskiego składają i aktualizują wnioskodawca i PUHP „JANTRA”, zaś STBS i SM „Dąbrówka” zwolnione są z tego obowiązku w związku z tym, iż obsługują wyłącznie własne zasoby (k. 125).
2. Z wykazu złożonego przez wnioskodawcę wynika, iż w ciągu miesiąca winien on odbierać [...] m³ odpadów komunalnych, co przy przyjętym wskaźniku średniej gęstości odpadów dla miasta Stargardu Szczecińskiego równym 0,2 t/m³ (granice wahania od 0,137 do 0,221 t/m³) pozwala ustalić, iż wnioskodawca odbiera miesięcznie [...]t odpadów, które składowane na wysypisku należącym do MPGK. Z ilości odpadów dostarczanych na składowisko w Łęczycy Spółka Rethmann rozliczana jest wagowo, a wskaźnik gęstości odpadów równy 0,2 t/m³ przyjęty został do określenia limitu dla wnioskodawcy, jako najbardziej korzystny. Obliczenia tego wskaźnika dokonano na potrzeby spółki, biorąc pod uwagę odczyt wagi na składowisku i ilość opróżnionych pojemników na trasach mieszanych (miast-wieś) (k. 23,65, 125-126).
3. Uzgodniony, miesięczny limit, określony dla wnioskodawcy wynosi [...] t i jest wystarczający, biorąc pod uwagę ilość odpadów odbieranych przez niego z terenu miasta. W miesiącach: październik, listopad, grudzień 2002r. wnioskodawca dostarczył na należące do MPGK wysypisko odpowiednio [...] t, [...] t i [...]t odpadów, nie przekraczając przyznanego mu limitu. Jednakże zrzut odpadów na wysypisko w każdym z wymienionych miesięcy jest znacznie wyższy od tego, który wynika z wykazów klientów i zastosowanego przelicznika gęstości odpadów, co utwierdza Spółkę w przypuszczeniach, iż wnioskodawca nadużywa warunków umowy zawartej między stronami i w ramach ustalonego limitu dostarcza na wysypisko w Łęczycy również odpady odbierane od klientów z gmin, które nie mają własnych wysypisk, w tym z gminy Stargard Szczeciński (k. 23, 98,126).
4. Przesłanki do zwiększenia limitu dla wnioskodawcy wystąpiłyby w sytuacji, gdyby nie zachodziła obawa, że źródłem dostarczanych na wysypisko odpadów nie jest miasto Stargard Szczeciński, a wnioskodawca udowodniłby – przedstawiając stosowny wykaz – że zaczął obsługiwać większą ilość klientów

- i że w związku z tym przyznany mu dotychczas limit jest niewystarczający (k. 65,94,99).
5. Limit przyjęcia odpadów na wysypisko w Łęczycy dla FHUP „JANTRA” został ustalony w czasie, kiedy firma ta obsługiwała w Stargardzie Szczecińskim znacznie więcej klientów, których następnie utraciła (k. 94).
 6. Składowisko Łęczycy jest własnością Spółki, w której miasto Stargard Szczeciński posiada 100% udziałów i przeznaczone jest przede wszystkim do składowania odpadów pochodzących z terenu tego miasta, stąd też wszystkie podmioty, które otrzymały zezwolenie na odbiór odpadów ze Stargardu Szczecińskiego, mają zapewnioną możliwość ich zrzutu (k. 98). Spółka, która poniosła zarówno koszty budowy, jak i rozbudowy wysypiska oraz nakłady na jego infrastrukturę, a także pokrywa koszty bieżącej jej eksploatacji, nie ma obowiązku przyjmowania tam odpadów spoza Stargardu Szczecińskiego od firm konkurujących z nią, w tym również wnioskodawcy, bowiem z uwagi ograniczoną pojemność wysypiska w Łęczycy jest zobowiązana do zabezpieczenia możliwości przyjmowania odpadów z miasta (k. 23, 99).
 7. Na wysypisku w Łęczycy - poza odpadami odbieranymi z miasta Stargardu Szczecińskiego - spółka składowuje odpady odbierane z gmin: Kobylanka, Stargard Szcz., Suchań, Marianowo, Stara Dąbrowa, Chociwel, Stare Czarnowo (osiedle w Kołbaczu) (k. 98). Poza spółką odpady z innych gmin – niewielkiej ilości – dostarczają na wysypisko : Zakład Ochrony Środowiska z Dobrzan (średnio miesięcznie [...] t) i SM „Dąbrówka” ze Starej Dąbrowy (średnio miesięcznie [...] t); jednostki te uzyskały zgodę na deponowanie odpadów na wysypisku w Łęczycy, bowiem nie posiadają własnych wysypisk, a przejęły do obsługi teren, który w okresie wcześniejszym był obsługiwany przez Rejonowe MPGK, obecnie MPGK Sp. z o.o. (k. 99). Nie ma dokumentu, który określałby dla jakiego obszaru ma służyć wysypisko w Łęczycy, jednakże wobec faktu, że Spółka MPGK została utworzona przez miasto Stargard Szczeciński do realizacji zadań gminy w zakresie gospodarki odpadami, uznać wobec tego należy, że składowisko w Łęczycy służyć ma przede wszystkim do zabezpieczenia potrzeb tego miasta. Spółka zawarła porozumienie o składowaniu tylko z gminą Stara Dąbrowa, na terenie której leżą Łęczyce. Odpady z innych gmin dostarczane są za zgodą zarządu Spółki i wynika to z faktu, że kiedyś gminy te były obsługiwane przez RPGK (do 1990r.) (k. 99, 125, 127, 147).
 8. Stwierdzenie – w piśmie Spółki z dnia 26 listopada 2002r. uzasadniającym odmowę zwiększenia limitu wnioskodawcy (k. 15) – mówiące o zwiększeniu liczby klientów Spółki Rethmann kosztem Spółki MPGK, dotyczy obszaru konkurencji obu przedsiębiorców poza obszarem miasta. W takiej sytuacji posiadanie własnego składowiska przez MPGK jest atutem, który w swojej ocenie, może ona wykorzystywać do konkurowania z firmą Rethmann, i z którego nie zamierza w takiej sytuacji zrezygnować (k. 99, 126).

W celu uzupełnienia powyższych wyjaśnień Spółka MPGK przedstawiła:

- pismo Spółki Rethmann z dnia 10.12.2002r. z wykazem umów zawartych przez tę Spółkę wg stanu na dzień 9.12.2002r. (k. 27 – 41),
- obliczenie gęstości odpadów wg tras (k. 42-43),
- karty ewidencji odpadu - przekazanie odpadów przez Spółkę Rethmann z 2002r. (k. 44 – 56),

- ilość odpadów dostarczanych na wysypisko w Łęczycy przez poszczególne podmioty w roku 2002 i w roku 2003 (wg stanu na dzień 31.05.2003r.), przy czym w odniesieniu do Spółki MPGK ilość odpadów odebranych przez tę spółkę z miasta Stargardu Szczecińskiego została ustalona na podstawie współczynnika gęstości dla terenów wiejskich, bowiem samochody Spółki obsługują teren mieszany i nie jest możliwe ustalenie dokładanej ilości odpadów odebranych z miasta (k. 126),
- szacunkowy udział w rynku wywozu odpadów komunalnych stałych odbieranych z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego, który wg stanu na koniec mca kwietnia 2003r. przedstawia się następująco: Spółka MPGK – [...] % (około [...] t), FUHP „JANTRA” – [...] % (około [...] t) i Spółka Rethmann – [...] % ([...] t) (k. 64); udział ten został obliczony na podstawie faktycznego przywozu odpadów na składowisko, mającego potwierdzenie w wydruku wagowym z m-ca kwietnia 2003r. (k. 99),
- kopie umów (wraz z aneksami): z FUHP „JANTRA” dotyczącą przyjmowania na wysypisko w Łęczycy odpadów odbieranych przez tę firmę z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego (limit [...] t/m-c, k. 66-71), „SUZAN-POLSKA” Sp. z o.o. (limit [...] t/rok, k. 73-75), wnioskodawcą (k. 76-79), Zakładem Ochrony Środowiska (limit [...] t/m-c, odpady odbierane z obszaru miasta Dobrzany, k. 80-82), SM „Dąbrówka” (limit [...] t/m-c, k. 83-84), „BUMAS” Sp. z o.o. (limit [...] t/kwartał – gruz rozbiórkowy, k. 85-86), STBS Sp. z o.o. (limit [...] t/m-c, bez określenia obszaru, k. 87-88) oraz kopię porozumienia z Gminą Stara Dąbrowa określającego zasady przyjmowania na wysypisko w Łęczycy odpadów z tej gminy (limit [...] t/m-c, k. 72 – 74,).

Wnioskodawca pismem z dnia 30.06.2003r. i następnymi, ustosunkowując się do wyjaśnień skarżonej podniósł, iż:

1. Zarzut Spółki MPGK o rzekomym dostarczaniu na wysypisko z innego, niż miasto Stargard Szczeciński terenu, postawiony w związku z wynikami obliczeń wskaźnika gęstości odpadów z m-ca grudnia 2002r. jest nieporozumieniem, bowiem gęstość odpadów z tego miesiąca rzeczywiście odbiega od wartości z innych miesięcy, ale jest to zjawisko normalne, wynikające z okresu świątecznego, z którym wiąże się zwiększona konsumpcja towarów i większą w związku z tym ilością odpadów, które ugniatane w pojemnikach zwiększają znacznie ich ciężar (k. 91).
2. Spółka ma zabezpieczone miejsca składowania odpadów odbieranych z innych gmin i wożenie ich do Łęczycy nie jest dla niej w żaden sposób uzasadnione ekonomicznie. Odpady z gminy Stargard Szczeciński wywozi ona na wysypisko w miejscowości Dalsze. W związku z tym postawiony przez skarżoną zarzut, że wnioskodawca, naruszając warunki umowy, zwozi na wysypisko w Łęczycy odpady ze wspomnianej gminy uznać należy za bezzasadny (k.91, 102, 118, 158 – z 4.12.2003).
3. Gdyby faktycznie dostarczał on do Łęczycy odpady z innych gmin, Spółka MPGK natychmiast wypowiedziałaby mu umowę. Swoje przekonanie w tym względzie wnioskodawca opiera na fakcie, iż kiedy w 2002r. wygrał przetarg na wywóz odpadów z gminy Chociwel (obsługiwanej dotąd przez Spółkę MPGK), to skarżona odmówiła mu dostępu do wysypiska w Łęczycy, stwierdzając, iż odpady z gminy Chociwel mogą być tam składowane tylko wtedy, kiedy odbierała je będzie MPGK (k. 92),

4. Przy zachowaniu jednolitych warunków dostępu do wysypiska w Łęczycy jest on w stanie skutecznie konkurować ze Spółką MPGK niższą ceną wywozu odpadów, uzyskaną dzięki kontroli i redukcji kosztów tej działalności, w tym również i osobowych, na przykład poprzez zmianę pojemników na ekonomiczniejsze i łatwiejsze w obsłudze. Stanowisko skarżonej zarówno w przedmiocie ustalenia, jak i warunków zwiększenia limitu, utrudnia mu, a właściwie uniemożliwia jakikolwiek rozwój działalności, która w sposób oczywisty wymaga inwestycji i nakładów opartych na długoterminowych analizach i nakładach. Wniosek o zwiększenie limitu wiąże się nie tylko z planowaniem i strategią rozwoju firmy, ale i koniecznością zabezpieczenia warunków do zawierania nowych umów. Brak pewności, że odpady odbierane w ramach nowej umowy zostaną przyjęte na wysypisko, przy braku pewnej nadwyżki w limicie, praktycznie uniemożliwia nawet prowadzenie chociażby wstępnych rozmów (k. 92,101,102, 107).
5. Zawarcie umowy na składowanie odpadów na wysypisku w Łęczycy z ograniczeniem nie tylko wagowym (limit), ale i czasowym (do 31.12.2003r.), skutecznie ogranicza udział Spółki Rethmann w usuwaniu odpadów z terenu miasta, bowiem eliminuje możliwość pozyskania nowych klientów, tym bardziej, że nie ma ona pewności, że nowa umowa na następne lata zostanie podpisana, skoro poprzednią zawarto w dniu 16.12.2002r., a więc na dwa tygodnie przed upływem okresu, na jaki obowiązywała (k. 92,101).
6. Z umowy o korzystanie z wysypiska nie wynika, aby zwiększenie limitu następowało automatycznie w razie zawarcia nowych umów z klientami, stąd też wyjaśnienia skarżonej w tym zakresie, traktuje on jako złożone wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania, zaś zgodnie z fakturami wystawionymi przez nią w 2002r. dostarczył on na wysypisko [...] t odpadów (wg MPGK – [...] t), zaś w okresie 1.01.-31.05.2003r. – [...] t (wg MPGK – [...] t) (k. 102, 113-117).
7. W trakcie postępowania antymonopolowego, z pismem z dnia 8.08.2003r. wystąpił do Spółki MPGK o zwiększenie limitu z dniem 8.09.2003r. z uwagi na możliwość odbioru odpadów z JW. 1755 w Stargardzie w ilości [...] t m³cznie, tj. około [...] t/m-c. (k. 107). W odpowiedzi na swoje wystąpienie otrzymał w dniu 27.08.2003r. projekt aneksu do umowy Nr TS-1-100/ 58/2002 (k. 121), z którego wynika, iż uzyska on zwiększenie limitu do [...] t miesięcznie pod warunkiem, iż każdorazowo będzie przedkładał mistrzowi wysypiska potwierdzenia odbioru odpadów własnoręcznie podpisane przez klienta prowadzącego działalność gospodarczą (aneks – k. 121). Oceniając taki zapis jako niewykonalny w praktyce, odesłał aneks skarżonej nie podpisując go. Realizacja nałożonego obowiązku wymagałaby od pracowników Spółki Rethmann sporządzenia odpowiedniego dokumentu przy każdorazowym odbiorze odpadów od klienta i domagania się złożenia jego własnoręcznego podpisu. Prowadzi on wymaganą prawem ewidencję dotyczącą odbieranych i transportowanych odpadów i ewidencję z zastosowaniem kart przekazania odpadów, i w jego ocenie obowiązujące przepisy nie przewidują, aby każdorazowy odbiór odpadów był potwierdzany w sposób wymagany przez Spółkę MPGK. Wnioskodawcy wiadomym jest, iż na inne podmioty korzystające z wysypiska takiego obowiązku nie nałożono i wobec przysługującego Spółce MPGK prawa rozwiązania z nim umowy w przypadku stwierdzenia, iż na wysypisko w Łęczycy dostarczane są odpady spoza miasta Stargardu

Szczecińskiego, wprowadzanie dodatkowego zapisu do umowy ocenia on jako działanie antykonkurencyjne podjęte w celu skutecznej blokady rozwoju firmy Rethmann na terenie miasta. Przyjmowanie odpadów odebranych z gminy na gminne wysypisko jest obowiązkiem publicznym, który nie może być traktowany w sposób uznaniowy (k. 119, 159).

Ponadto wnioskodawca w piśmie z dnia 20.05.2003r. i 30.06.2003r. przedstawił symulację kosztów wywozu odpadów komunalnych, które musiałby ponieść – przy usłudze 1x na 2 tygodnie, pojemnik 120 l - gdyby odpady odbierane ze Stargardu Szczecińskiego musiał dostarczać na wysypisko w miejscowości: Dolice (4,77 zł/m³), Łęczycy (3,76 zł/m³ w 2002r. i 3,93 zł/m³ w I kwartale 2003r.) i Dalsze (4,35 zł/m³, k. 93) informując jednocześnie, iż w latach poprzednich (1997-2002) odpady ze Stargardu były wożone do Łęczycy i Dolic. Od 2003r. na wysypisko w Dolicach przyjmowane są odpady wyłącznie z gminy Dolice i gmin ościennych, a gmina miasta Stargard do takich nie należy (k. 59-60). Przedłożył również do akt kopię decyzji zezwalającej mu na prowadzenie działalności w zakresie zbierania i transportu odpadów z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego w okresie od 1 stycznia 2003r. do 31 grudnia 2012 r. (miejsce unieszkodliwiania usuwanych z miasta odpadów – składowisko w miejscowości Dalsze w gminie Myślibórz) (k. 108-110) oraz decyzji zmieniającej, w której jako miejsce składowania odpadów – do dnia 31 grudnia 2003r. – wskazane jest składowisko w Łęczycy (k. 11-112) oraz umowę MPGK na przyjmowanie odpadów na składowisko w Łęczycy (k. 104-106).

Spółka MPGK ustosunkowując się do zarzutu wprowadzenia zapisu o obowiązku potwierdzania własnoręcznym podpisem odbioru odpadów od prowadzących działalność gospodarczą klientów Spółki Rethmann, wyjaśniła, iż uczyniła to, bowiem jest przekonana, iż wnioskodawca naruszając warunki umowy składowuje w Łęczycy odpady odbierane z gminy Stargard Szczeciński i innych obszarów, gdzie nie ma on możliwości korzystania z wysypisk, i że po uzyskaniu większego limitu z racji obsługi JW. 1755 będzie to czynił nadal. Spółka dysponuje informacjami, że odpady z jednostki wojskowej odbiera firma JANTRA (k. 126,129), a wnioskodawca, który w m-cu maju 2003r. wykazywał że odpady z tej jednostki odbiera, nie występował wtedy o zwiększenie limitu (k. 126, 130-134 oraz 135-146). W jej ocenie jest to jest to oczywisty dowód, iż chodzi o innych klientów i wykorzystanie limitu do innych celów, tym bardziej, iż wątpliwym jest że samochód Spółki Rethmann jadąc po trasie odbierał odpady wyłącznie z miasta lub wyłącznie spoza miasta. Wnioskodawcy zaproponowano, aby sam stalił formę potwierdzania źródła pochodzenia odpadów (k. 128) i stąd też stanowisko MPGK należy traktować nie jako uciążliwość, a jedynie ochronę przed ewentualnym naruszeniem umowy przez Spółkę Rethmann. Obiekty wojskowe znajdują się na terenie zamkniętym, dozorowanym terenie i o każdej porze możliwe jest otrzymanie potwierdzenia opróżnienia pojemnika od wytwórcy odpadów (k. 125).

Pismem z dnia 18.12.2003r. spółka MPGK poinformowała organ antymonopolowy, iż wnioskodawca nie wskazał innego sposobu potwierdzenia źródła pochodzenia odpadów. W związku z upływem terminu obowiązywania umowy ze Spółką Rethmann oraz wobec faktu, iż z dniem 1.01.2004r. zmieniają się ceny za składowanie odpadów, Spółka poinformowała o powyższym wnioskodawcę (k. 167). Wezwała go również do przedstawienia wykazu zawartych umów na wywóz odpadów z terenu miasta Stargardu szczecińskiego (k. 166). Pomimo nie spełnienia tego warunku, Spółce Rethmann została przedstawiona nowa umowa dotycząca składowania przez nią z wysypiska w Łęczycy, w której limit składowania odpadów przez wnioskodawcę został podniesiony do [...] t miesięcznie i z której usunięto warunek dotyczący źródła pochodzenia odpadów, kwestionowany przez wnioskodawcę (k. 170-171).

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Niniejsze postępowanie antymonopolowe przeprowadzone zostało w związku z postawionym Spółce MPGK zarzutem domniemanego nadużycia pozycji dominującej, poprzez ograniczanie Spółce Rethmann miesięcznych limitów zrzutu odpadów komunalnych¹ na składowisko w Łęczycy, w celu przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych dla rozwoju konkurencji na rynku wywozu tychże odpadów z terenu Stargardu Szczecińskiego, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji [...].

Warunkiem zastosowania ustawy antymonopolowej oraz wyciągnięcia ewentualnych sankcji wobec przedsiębiorcy naruszającego jej zakazy, jest sprecyzowanie rynku właściwego w danej sprawie, bowiem praktyka ograniczająca konkurencję zawsze związana jest z rynkiem właściwym i występuje wyłącznie na nim, zarówno w jego ujęciu produktowym, jak i geograficznym.² Zgodnie z art. 4 ust. 8 ustawy o ochronie konkurencji przez rynek właściwy rozumie się - „rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę i właściwości (w tym jakość) są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji”.

Biorąc pod uwagę przedmiot rynku (towar, usługa) w niniejszej sprawie winny być brane pod uwagę dwa odrębne, jednakże funkcjonalnie powiązane ze sobą rynki lokalne:

1. rynek usług składowania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych,
2. rynek usług wywozu (odbioru) odpadów komunalnych.

Pierwszy, mający lokalny charakter, rynek, geograficznie wyznaczony jest granicami gmin: Kobyłanka, Stargard Szczeciński, Suchań, Marianowo, Stara Dąbrowa, Chociwel, Stare Czarnowo, Dobrzany, bowiem odpady komunalne z tych gmin dostarczane są na wysypisko w Łęczycy, na którym wykonywane są usługi decydujące o przedmiotowym zakresie tego rynku. Właścicielem wysypiska jest Spółka MPGK.

Drugi z nich jest rynkiem o mniejszym zasięgu terytorialnym, ze względów formalnych³ ograniczonym do obszaru gminy miasta Stargard Szczeciński. Na rynku tym, obok Spółki MPGK i wnioskodawcy, funkcjonuje również PHUP „JANTRA” Sp. z o.o. z Przecławia i kilka innych podmiotów wywożących odpady: bądź wytworzone przez siebie bądź też pochodzące z własnych zasobów (k. 64).

Aby wykazać, iż nastąpiło naruszenie przepisu art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o

¹ Zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.) przez odpady komunalne rozumie się „odpady powstające w gospodarstwach domowych, a także odpady nie zawierające odpadów niebezpiecznych, pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych”

² Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 18.09.2002r., sygn. akt Ama 116/01

³ Zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. art.9 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622 z późn. zm.), na prowadzenie na obszarze określonej gminy działalności gospodarczej polegającej na wykonywaniu usług wywozu odpadów komunalnych obligatoryjnie wymagane jest uzyskanie zezwolenia wydanego przez właściwego prezydenta, burmistrza czy wójta.

ochronie konkurencji [...], należy dowieść nie tylko, iż na zdefiniowanym uprzednio rynku właściwym, skarżony przedsiębiorca zajmuje pozycję dominującą, ale również, że nadużywa jej w ten sposób, że przeciwdziała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji.

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia rynkiem właściwym jest lokalny rynek usług unieszkodliwiania i składowania odpadów komunalnych, na którym Spółka MPGK zajmuje bezsprzecznie pozycję dominującą, jest bowiem jedynym podmiotem eksploatującym wysypisko w Łęczycy. Domniemane skutki ograniczania konkurencji występują na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych, jednakże jest to wynik określonych działań podejmowanych przez Spółkę MPGK na pierwszym z wyżej zdefiniowanych rynku właściwym.

W niniejszej sprawie ma miejsce specyficzna sytuacja, bowiem skarżona prowadzi działalność gospodarczą na obu rynkach lokalnych, zajmując na nich de facto pozycję dominującą w świetle art. 4 ust. 9 ustawy o ochronie konkurencji [...], dzięki czemu dysponuje ona określoną siłą rynkową pozwalającą jej na efektywne oddziaływanie zarówno na strukturę podmiotową obu rynków, jak i warunki funkcjonowania ich uczestników. Wpływ taki przejawiać się może w podejmowaniu czynności zmierzających do przeciwdziałania ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji (tu: na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych) poprzez ograniczanie samodzielności konkurentów oraz wymuszanie uczestnictwa w rynku na zasadach mniej korzystnych, niżby wynikało to z działania nieskrępowanych mechanizmów rynkowych w warunkach istnienia konkurencji.

Spółka MPGK posiadając monopol w składowaniu i unieszkodliwianiu odpadów komunalnych stałych, jest również najsilniejszym, pod względem udziału w rynku lokalnym, przedsiębiorcą zajmującym się ich wywozem. Według skarżonej jej udział w rynku wywozu odpadów komunalnych, ustalonym dla potrzeb niniejszego postępowania, wynosi [...]%, zaś firmy JANTRA i wnioskodawcy odpowiednio [...] % i [...] % (k. 64)⁴.

Z materiału dowodowego wynika, iż Spółka Rethmann odpady odbierane z miasta Stargardu Szczecińskiego dostarcza na wysypisko w Łęczycy na podstawie umowy zawartej ze skarżoną w dniu 16.12.2002r. (k. 76-79). Zgodnie z zapisem § 1 ust. 1 i 3 tejże umowy odbierający odpady (Spółka MPGKiM) zobowiązany jest do przyjmowania odpadów pochodzących wyłącznie z terenu miasta Stargardu Szczecińskiego w ilości nie przekraczającej [...] ton miesięcznie. W m-cu kwietniu 2002r. wnioskodawca zwrócił się do Spółki MPGK o zwiększenie spornego limitu do [...] t/m-c od dnia 1.11.2002r. w związku z zamiarem rozszerzenia działalności na terenie miasta. W piśmie tym wnioskodawca podając nazwy firm – nowych kontrahentów – poinformował ją również, że w stosunku do 2000r. znacznie wzrosła obsługiwana przez niego ilość klientów prywatnych (k. 14).

Spółka MPGK nie wyrażając zgody na podwyższenie limitu, podała jako główne przyczyny odmowy następujące okoliczności:

- zwiększenie ilości klientów Spółki Rethmann odbyło się jej kosztem, wskutek czego utraciła ona część rynku,
- eksploatowana aktualnie kwatera ma ograniczoną pojemność i w związku z tym niezbędne jest limitowanie ilości składowanych w niej odpadów,
- jako właściciel wysypiska poniosła ona określone nakłady na jego budowę i usprzętowanie, a obecnie pokrywa koszty jego funkcjonowania,

⁴ Jak wyjaśniła Spółka MPGK udziały te zostały obliczone na podstawie ilości odpadów dostarczonych na wysypisko w Łęczycy w m-cu kwietniu 2003r. i znajduje potwierdzenie w wydruku wagowym z tego m-ca (k. 65,99).

- iż jest ona zobowiązana do zapewnienia miejsca składowania odpadów przede wszystkim dla swoich klientów z miasta i gminy Stargard Szczeciński i fakt ten bierze pod uwagę, ustalając warunki umów z kontrahentami korzystającymi z wysypiska w Łęczycy (k. 15).

W następnych pismach składanych w trakcie postępowania antymonopolowego Spółka MPGK wielokrotnie podnosiła, iż limit ograniczający wnioskodawcy ilość odpadów, którą w skali miesiąca może on dostarczyć na wysypisko w Łęczycy, został ustalony po to, aby zapobiec składowaniu tam odpadów odbieranych przez niego z innych gmin, na obszarze których świadczy on również usługi ich wywozu i w których nie posiada własnego wysypiska.

Argumenty przedstawione przez Spółkę MPGK zarówno w pismach do wnioskodawcy (k. 15), jak i w wyjaśnieniach składanych w trakcie przedmiotowego postępowania, mające stanowić uzasadnienie dla ograniczania ilości odpadów przyjmowanych na wysypisko w Łęczycy od przedsiębiorców zajmujących się ich wywozem na terenie miasta Stargardu Szczecińskiego nie zasługują na uznanie. W ocenie organu antymonopolowego nie było i nadal nie ma powodów, które usprawiedliwiałyby ustalanie miesięcznego limitu wagowego wyznaczającego ilość odpadów z terenu tego miasta, które Spółka Rethmann może dostarczać na wysypisko w Łęczycy.

Jest oczywistym, iż Spółka MPGK, będąc właścicielem wysypiska w Łęczycy ma prawo decydowania o tym, kto i na jakich zasadach będzie z niego korzystał. Prawo własności nie ma jednakże charakteru bezwzględny, podlega bowiem ograniczeniom wynikającym zarówno z zasad współżycia społecznego, jak i bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa, co wynika wprost z art. 140 K.c., definiującego treść prawa własności. Przepisy prawa antymonopolowego, należą do grupy przepisów, które mogą prawo własności ograniczać⁵ przede wszystkim ze względu na fakt, iż dysponowanie przez przedsiębiorców określonymi budowlami czy infrastrukturą daje im szczególny rodzaj władzy, powiązanej z tym prawem, pozwalającej im oddziaływać na stan konkurencji na rynku⁶.

W ocenie organu antymonopolowego zarówno ograniczanie wnioskodawcy dostępu do wysypiska, najpierw poprzez ustalenie czasowo-wagowego limitu i odmowę jego zwiększenia, a następnie ustanowienie warunków utrudniających wykorzystywanie zwiększonego już limitu, ma swoje umocowanie w fakcie, że wysypisko w Łęczycy jest własnością Spółki MPGK. Skarżona ograniczenia w dostępie do wysypiska tłumaczy koniecznością ochrony go przed zapełnianiem odpadami nie pochodzącymi ze Stargardu Szczecińskiego. W odniesieniu do wnioskodawcy wynika to z obawy, że dostarcza on i będzie to czynił nadal, odpady odbierane w innych gminach, na terenie których nie ma własnych wysypisk. Stan składowiska w Łęczycy (w odniesieniu do aktualnie eksploatowanej kwatery) nie może stanowić dostatecznego usprawiedliwienia dla konsekwentnego ograniczania wnioskodawcy limitu odpadów wywożonych z terenu Stargardu Szczecińskiego, w sytuacji, kiedy Spółka MPGK składowuje tam odpady odbierane przez siebie z 7 innych gmin⁷ (k. 98). Nie jest wystarczającym argumentem ilość tych odpadów, jak i fakt, że składowanie to odbywa się za przyzwoleniem zarządu Spółki MPGK, a także z tej racji, że jest to teren obsługiwany przez Spółkę MPGK już od 13 lat, i że wiążą ją z tym terenem umowy na

⁵ Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 21.07.1999r., sygn. akt XVII Ama 34/94

⁶ Por. Elżbieta Modzelewska - Wąchał, Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów, Komentarz, Wydawnictwo TWIGGER, Warszawa 2002, s. 84.

⁷ Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 21 maja 2001r., sygn. akt XVII Ama 69/00

świadczenie usług z klientami tam zamieszkałymi lub prowadzącymi działalność gospodarczą.

W odniesieniu do podnoszonego przez skarżoną faktu, że Spółka Rethmann nie posiada wysypisk w gminach, w których świadczy usługi wywozu odpadów godzi się zauważyć, iż żaden przepis nie wymaga, aby wywozący odpady z określonego terenu, posiadał na nim wysypisko. Składowanie i wywóz odpadów to dwie różne usługi, a za wykonanie każdej z nich pobierana jest inna co do charakteru i wysokości opłata.⁸

Jeżeli Spółka MPGK ma uzasadnione powody, by sądzić, iż wnioskodawca przywozi do Łęczycy odpady np. z gminy Stargard Szczeciński i posiada dowody, iż stan taki rzeczywiście ma miejsce, dysponuje ona dysponuje dostatecznymi środkami represji, aby – bez ustalania limitu – dyscyplinować zarówno wnioskodawcę, jak i innych przedsiębiorców przywożących odpady na wysypisko w Łęczycy, w taki sposób, aby dostarczały one tam odpady pochodzące wyłącznie z obszarów wskazanych w umowach. Wszystkie umowy zawarte z podmiotami korzystającymi z wysypiska (k. 66-88) zawierają zapis pozwalający na – w razie złamania zasady dotyczącej miejsca pochodzenia odpadów – rozwiązanie umowy z takim przedsiębiorcą w trybie natychmiastowym. Niezależnie od tego, również Gmina działając w oparciu o art. 9 ust. 2 ustawy o utrzymaniu porządku i czystości [...] może cofnąć zezwolenie wydane na wykonywanie usług wywozu odpadów komunalnych z jej terenu, bez odszkodowania, jeżeli dane wysypisko było w tym zezwoleniu wskazane.

Nie stanowi również dostatecznego uzasadnienia ograniczeń w przyjmowaniu odpadów fakt, iż Spółka MPGK poniosła nakłady na budowę wysypiska i obciążona jest kosztami jego eksploatacji. Inwestycje i utrzymanie wysypiska nie są problemem, których rozwiązanie dotyczy przedsiębiorców wywożących odpady komunalne bowiem za przyjęcie od nich odpadów do składowania i unieszkodliwiania na wysypisku pobierana jest od nich określona opłata⁹.

Stąd też, w ocenie organu antymonopolowego, zarówno samo ustalenie limitu, jak i późniejsze okoliczności towarzyszące jego zmianie w sposób bezpośredni dowodzą, iż czynności te podjęte były przez skarżoną nie tyle w zamiarze ochrony wysypiska przed jego zapelnieniem odpadami pochodzącymi z innych gmin, ile przede wszystkim w celu utrzymania dotychczasowej struktury lokalnego rynku wywozu odpadów. Obie Spółki prowadzą na lokalnym rynku wywozu odpadów działalność konkurencyjną, oferując ten sam rodzaj usługi i zabiegając o tego samego klienta. W takiej sytuacji wprowadzenie i stosowanie ograniczeń w korzystaniu z wysypiska w stosunku do przedsiębiorców, będących nie tylko jej kontrahentami na rynku właściwym, ale również konkurentami na drugim z rynków lokalnych, pozwala Spółce MPGK nie tylko na sprawowanie pełnej kontroli nad działalnością konkurentów, ale również skuteczne ograniczanie ich rozwoju. Jakkolwiek obecny udział firmy JANTRA I Spółki Rethmann w wywozie odpadów ze Stargardu Szczecińskiego – w porównaniu ze Spółką MPGK – jest niewielki, to nie wykluczone, iż w przyszłości, szczególnie w sytuacji, gdyby zmieniły się warunki (możliwości) korzystania gminnego wysypiska, obaj przedsiębiorcy mogą obecnemu dominantowi potencjalnie zagrozić, co nie pozostanie bez wpływu na osiągnięte przez niego wyniki finansowe. Limit ustalony dla wnioskodawcy w 2000r. (k. 10) pozostał do końca 2003r. nie zmieniony. Wbrew wyjaśnieniom skarżonej, że przesłanką decydującą o możliwości zwiększenia limitu jest przedstawienie wykazu nowych klientów (k. 65,94), w sytuacji kiedy wnioskodawca spełnił ten warunek (k. 14), nie uzyskał zgody na składowanie w Łęczycy większej ilości odpadów,

⁸ Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 17 kwietnia 2002r., sygn. akt XVII Ama 69/01.

⁹ Por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 12 grudnia 2001r., sygn. akt XVII Ama 1/01

niż wskazana w łączącej strony umowie. Ograniczona została tym samym zasada pewności obrotu, bowiem nie sposób jest dokonywać uzgodnień co do warunków przyszłej umowy czy też umowę taką zawierać (tu: odbiór i wywóz odpadów), jeżeli brak jest zapewnienia, że odebrane odpady zostaną przyjęte na określone, wskazane w zezwoleniu na wywóz odpadów wysypisko, pomimo spełnienia warunków stawianych przez podmiot zajmujący się składowaniem i unieszkodliwianiem odpadów. Fakt, że wnioskodawca nie wykorzystywał w pełni przyznanego mu limitu, nie ma dla przedmiotowej oceny znaczenia.

Konkurowanie o klientów między przedsiębiorcami działającymi na określonym rynku jest zjawiskiem normalnym w gospodarce rynkowej. Ważnym jest, aby nie odbywało się to z naruszeniem ustawy antymonopolowej, która chroni wolą konkurencję na rynku. W ocenie organu antymonopolowego ograniczanie działalności konkurenta, a do tego de facto sprowadza się w przedmiotowej sprawie ustalanie przez skarżoną miesięcznego limitu dostawy odpadów na wysypisko w Łęczycy jest sprzeczne z zasadą swobody prowadzenia działalności gospodarczej zagwarantowanej zarówno Konstytucją, jak i ustawą o działalności gospodarczej i nie znajduje uzasadnienia ani w warunkach organizacyjnych, ani prawnych. Stanowi natomiast działanie, które w rezultacie utrudnia konkurowanie przedsiębiorcom na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych, co przesądza o uznaniu go za praktykę określoną w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji [...].

Należy przy tym podnieść, że limitowanie i kwotowanie ilości przywożonych na wysypisko w Łęczycy odpadów, pochodzących z terenu miasta Stargard Szczeciński, jest w istocie sterowaniem rynkiem wywozu odpadów. Działania te mają w istocie swej minimalizować wpływy konkurencyjnych firm wchodzących na ten rynek lub posiadających w nim mało znaczący rynek. Skarżony przedsiębiorcą, dysponując wieloletnim doświadczeniem, doskonale zna jego pojemność i głębokość, które to parametry nie ulegają i nie ulegną znaczącym wahaniom w dłuższej nawet perspektywie czasu. Ponieważ jest to rynek w stanie nasycenia, na którym podaż (tu: wielkość wytwarzanych odpadów) nie rośnie w sposób dynamiczny, zwiększenie uzyskiwanych obrotów, a przez to udziału w rynku może odbywać się głównie w drodze przeciągania klientów konkurentów na swoją stronę, poprzez oferowanie korzystniejszych warunków wykonywanych na ich rzecz usług. Ustalając i przydzielając maksymalne kwoty zrzutu odpadów na wysypisku, Spółka MPGK dokonała a priori podziału rynku wywozu, ugruntowując ten sposób swoją uprzywilejowaną pozycję lidera i konserwując – za pomocą limitowania, jako skutecznego środka hamującego i tłumiącego konkurencję – dominującą strukturę rynku,

Wnioskodawca mógłby ewentualnie wywozić odpady odebrane z miasta Stargardu Szczecińskiego na wysypisko miejscowości Dalsze, jednakże w takiej sytuacji koszty wywozu odpadów komunalnych z miasta Stargardu Szczecińskiego, przy usłudze 1x2 tygodnie w przeliczeniu na 1 pojemnik 120 l, byłyby o 15,7% wyższe, niż w sytuacji, gdyby wnioskodawca dostarczał te odpady na wysypisko w Łęczycy. Składowania tych odpadów w Łęczycy (obliczenia własne UOKiK w oparciu o dane przedstawione przez Spółkę Rethmann, k. 59-60, 92-93). Trudno w takiej sytuacji nie uznać za zasadną argumentację wnioskodawcy, że ograniczanie możliwości swobodnego korzystania ze znajdującego się w bliższej odległości od usługobiorców wysypiska, w sytuacji, kiedy oferty innych przedsiębiorców dostępne dla niego w obrębie danego rynku produktowego, są mniej korzystne, ma na celu ograniczenie rozwoju jego działalności na lokalnym rynku wywozu odpadów.

Ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji [...] realizowana jest w interesie publicznym.

W ocenie organu antymonopolowego, w sprawie będącej przedmiotem niniej-

szego postępowania doszło do naruszenia interesu publicznego. Limitowanie ilości odpadów, jaką wnioskodawca może dostarczyć miesięcznie na wysypisko w Łęczycy w konsekwencji powoduje, iż warunki konkurencji na lokalnym rynku wywozu (usuwania) odpadów komunalnych nie są jednolite dla wszystkich jego uczestników. Brak na nim relacji w pełni konkurencyjnych skutkuje tym, iż ograniczone jest tam współzawodnictwo o charakterze cenowym lub poza cenowym, ze stratą dla konsumentów, których swoboda decydowania, w tej sytuacji, wyboru odbierającego odpady, ograniczona została obowiązującym system kwotowania ilości odpadów dostarczanych na wysypisko. Tak więc, w rozpatrywanej sprawie, konkurencja rozumiana jako ogólna kategoria charakteryzująca ogół stosunków gospodarczych na danym rynku lokalnym, została zagrożona, a jej funkcjonowanie zniekształcone wskazanym wyżej zachowaniem dominanta rynkowego, przez co naruszony został interes publicznoprawny, ochronie którego służyć mają m.in. działania podejmowane w oparciu o przepisy ustawy antymonopolowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania, w związku z wnioskiem strony skarżącej, rozstrzygnięto, zgodnie z treścią art. 75 ustawy o ochronie [...], w odrębnym postanowieniu.

POUCZENIE: Od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo odwołania do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Delegatury UOKiK w Gdańsku, w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku
Roman Jarząbek

OTRZYMUJA:

1. Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. zo.o.
ul. Okrzei 6
73-110 Stargard Szczeciński

2.

